

BUITENLAND

„VII DEUTSCHE ZAHNAERZTETAG“ TE BERLIJN
VAN 3 TOT 7 OCT. 1935.

Thans nog, na verloop van vele weken, nu ik zal trachten mijn indruk weer te geven van dit Congres, komt wederom het gevoel bij mij boven hoe vermoeid ik was na afloop van deze overigens zoo interessante dagen. Een muis had inderdaad een olifant verorberd en zooals begrijpelijk, de grens der elasticiteit verre overschreden. Mag men de psychologen gelooven, dan kan een normaal mensch niet meer dan 2 uur „Spitzenleistung“ verdragen en hier zaten we met slechts een kwartier pauze van 's morgens 9 tot 's middags 2 uur te luisteren naar de snel uitgesproken voordrachten, die vanwege dit tempo voor een buitenlander moeilijk te volgen waren. Het werd dan ook „des Guten zu viel“. Ongetwijfeld verdienden de onderwerpen onze volle aandacht. De hoofdschotel was ditmaal Prothetiek en Werkstofkunde, doch ook voor de Orthodontie (dekbeet) en de Parodontose was een groote plaats ingeruimd.

Ik heb me beperkt tot de prothetische afdeling na een mislukte poging bij de Parodontose te komen; geen sprake van kans, want de toehoorders puilden eenvoudig de zaal uit.

Er is wel eens beweerd, dat in Duitschland vele luisteraars de bijeenkomst verlaten, zoodra er over het articulatie-probleem gesproken wordt, doch bij een 1700-tal deelnemers mist men vijf, zeshonderd niet en zoo behield de prothetische afdeling niettemin immer nog een stevig contingent, dat met volle aandacht toelisterde.

Te betreuren acht ik, dat vanwege een tekort aan tijd de discussies zoo beknot werden, want daar hier zooveel knappe werkers op dit speciale gebied aanwezig waren, zou het veel interessanter geweest zijn te luisteren naar de verschillende standpunten, die werden ingenomen ten opzichte van één thema, dan ieders inzicht te vernemen over zeer uiteenlopende onderwerpen. Bepaald nieuwe gezichtspunten of theorieën over afdruk nemen, partiële

of volle prothese heb ik niet gehoord. Alleen B a l t e r s kwam met een nieuwe theorie van het articulatie-probleem, waarvan ik u helaas nog niet de finesses kan meedeelen, omdat het mij niet mogelijk was uit zijn snel voorgelezen voordracht een goed begrip van den inhoud te krijgen. Met verlangen zie ik daarom naar de publicatie uit.

Van meer praktische waarde waren de demonstraties, die elken middag in het Tandheelkundig Instituut werden gegeven. Men moest kiezen uit de veelheid en werd naar die keuze ingedeeld in groepen.

Met groote bewondering denk ik terug aan deze demonstratoren, want dwingt het geen respect af om met de grootste voorkomendheid van drie tot zes, tienmaal hetzelfde te moeten herhalen en de tallooze vragen te beantwoorden?

Voor het eerst heb ik daar gezien de toepassing der Ventilcrown, een kunst kies, die door haar zuigende werking het houvast der stukken bevordert.

Gebroken gramfoonplaten heeft men in Berlijn tot waardevol materiaal verheven, want buitengewoon goed leenen deze zich voor zoogenaamde haast-reparaties van protheses. Verder kan men er van maken beetplaten, individueele lepels, platen voor het passen van gebitten, kortom vrijwel alles, waar we tot nu toe base plate aanwendden.

Weldra zal in den handel komen een nieuw gietporcelein van Dozent S c h e e r uit Leipzig, uiterst eenvoudig in zijn behandeling zonder aanschaffing van nieuwe instrumenten. Een gewoon slingerapparaat of pers is voldoende. De vullingen en kronen van dit gietporcelein, die we daar gezien hebben, geven ons wel eenige hoop voor de bruikbare toepassing.

Ook op het gebied der gebakken porceleinen kronen is heel veel getoond. De Drum-crown trok veel belangstelling, niet minder het brugwerk van F e h r. Trouwens bij elke tafel was het vol en daar de zitplaatsen beperkt waren, was dit uren lang staan erg vermoeiend.

Voor uitspanning was evenwel ook gezorgd, een zeer gevarieerd programma van vermakelijkheden werd ons aangeboden. Het begon met een allergezelligsten begroetingsavond in Rheingold. Den volgenden dag gaf de bekende uitgeverfirma Lehmann een diner in den Wintergarten aan de Redactie en medewerkers van de Deutsche Zahnärztliche Wochenschrift, waarvoor ik door introductie van een Duitsch collega ook werd uitgenoodigd. De kopstukken uit de Duitsche tandheelkundige wereld waren daar aanwezig, zoodat men door persoonlijk contact de gelegenheid had zijn

vragen beantwoord te krijgen, terwijl het in dat kleine gezelschap aan gezelligheid niet ontbrak.

Vrijdagavond in het Habsburghotel was er een diner uitsluitend voor de buitenlanders, de plaats dus, waar de vertegenwoordigers der verschillende naties hun welsprekendheid botvierden en collega Van Hasselt op zijn vlotte wijze voor de Hollanders het woord voerde. Reeds bij de opening van het Congres op Donderdagmorgen had hij voor de 1700 deelnemers zich van zijn taak als afgevaardigde gekwet en verder nog bij de plechtige ontvangst ten stadhuize viel hem de eer te beurt, alhoewel onvoorbereid, drie minuten lang voor de Radio te moeten spreken.

Tenslotte had Zaterdagavond de gemeenschappelijke maaltijd plaats, waaraan niet minder dan 1200 dames en heeren deelnamen en waarvoor een leger van 150 kellners was samengesteld. Volgens mijn indruk was de vreugde niet uitbundig, het kan later op den avond veranderd zijn, maar daar ik mijn technicus, die een oude gramfoonplaat voor mij had opgediept luidende: „Hast du Berlin bei Nacht gesehen” op zijn dito vraag „Neen” moest antwoorden, kan ik U dat niet zeggen.

De Deutsche collega's hebben alles in het werk gesteld om de buitenlanders een zeer goeden indruk van dit Congres mede te geven naar hun Heimat en ongetwijfeld zijn ze daarin volkomen geslaagd, want de hartelijke en vriendschappelijke wijze, waarop wij ontvangen werden, gaat alle lof te boven.

Rest mij nog te melden, dat tegelijk met dit Congres een „Dental-Schau” gehouden werd in de gebouwen van den Zoölogischen Garten.

Helaas heb ik niet meer dan twee uur kunnen vrijmaken om deze tentoonstelling van tandheelkundige instrumenten te bezichtigen, een tijd, die veel te kort is om kennis te kunnen nemen van alle nieuwigheden, die andermaal in den handel zijn gebracht. Daarom zal ik me aan geen beschrijving wagen en u liever verwijzen naar de „Dental Projector”, die een uitgebreid overzicht van deze overweldigende tentoonstelling geeft.

L. M. WILLEMSE.